

PS : Mé poděkování patří paní Chlumákové s rodinou, která zajišťovala po celou dobu přísun buchet, koláčů a cukrovinek.

Připravujeme

Diecézní centrum pro rodinu připravuje duchovně relaxační pobyt pro rodiny s **Mons. Alešem Opatrným** v termínu 10. - 16. 8. 2014. V programu, který nese název Boží království u nás doma, bude pamatováno duchovní i odpočinkový program jak pro děti, tak pro rodiče. Na programu budou přednášky, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, sdílení zkušeností i odpolední společný čas pro celou rodinu. Hlídní dětí v době samostatného programu rodičů zajištěno. Přihlásit je možné na www.dcr.bcb.cz

Pout' do Větrova

ŘKF v Mladé Vožici zve na putování do Větrova. Odcházíme v 8.00 z fary směr Krchova Lomná, Bendovo Záhoří, Větrovy, Radvanov, Janov, Ml. Vožice. Trasa je pro zdatnější 12 km, jídlo a pití na celý den, pláštěnku s sebou.

Program sobota 7.6. 2014:

- Kaplička ve Větrových a horské jezírko
- Ústějovská kaple a kostel Janov mše sv. ve 13.00
- Oběd na faře v Ml. Vožici
- V 19.00 Adorace se zpěvy a modlitbami v kostele sv. Martina
- Večerní program na faře

Pondělí svatodušní pout' ke kapli u jezera v Chotovinách mše sv. v 17.00 odjezd autobusu v 16.00 od fary v Ml. Vožici.

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávko nám. 21, 391 43
email: faravozice@seznam.cz Tel. 731 402 979
Náklad 300 kusů; Neprodejně; květen-červen
Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 5,-Kč

FARNÍ ZPRAVODAJ MLADOVOŽICKA č. 2

Čtvrtletník farností – květen-červen

Mladá Vožice
Nová Ves
Šebířov

Smilovy Hory
Vrcholtovice
Hlasivo

Poutníci v Janově

S koníkem Vojtou u kaple

Od Velikonoc k Duchu sv.

Zatímco komerční velikonoce končí s počáteční oslavou křesťanských, v našich společenstvích pokračujeme až do slavnosti Ducha sv. Toto období má velký význam. Z duchovního pohledu potřebovali apoštolové čas k přijetí nové pravdy o Ježíši a k prohloubení jejich víry. Ježíš s nimi i přes jejich selhání počítá dál a posílá je do první linie v bitvě o spásu světa. Jděte ke všem národům a učte je všemu, co jsem vám přikázal. Naplnit tento příkaz to znamenalo velkou dávku víry, statečnosti a osobní odvahy. Bez zvláštní pomoci Ducha sv. by toho nebyli apoštolové schopni. Proto setrvali na modlitbách a očekávali příchod Toho, který jim dal srdcem pochopit pravdy víry. Stejně tak je tomu i v našem životě. Někdy nám trvá opravdu dlouho, než nám něco docvakne a způsobí to proměnu našeho života. Velikonoce znamenají nové pochopení skutečnosti, že Ježíš se mnou s tebou s námi počítá. A to i přes naše občasné selhání a zradu Pravdy. P. Jaroslav

Dvě ženy dosvědčují svatost dvou papežů.

Na jednom z brífinků, které za sebou v těchto dnech rychle následují v Tiskovém středisku Svatého stolce a mediálním centru audienční auly Pavla VI., vystoupily rovněž dvě ženy, které přímo dosvědčují svatost papežů Jana XXIII. a Jana Pavla II. Řeholnice Adele Labiancová byla ošetřovatelkou své spolusestry, Cateriny Capitaniové, která se uzdravila díky přímluvě Jana XXIII. Paní Floribeth Mora Diazová prožila zázračné uzdravení v den beatifikace papeže Wojtyły. Zázrak na přímluvu papeže Roncalliho se udál tři roky po jeho smrti, 25. května 1966. Týká se členky Společnosti Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul, sestry Cateriny Capitaniové, která zemřela před čtyřmi lety. Jako mladá žena prošla velkým utrpením, v pouhých 23 letech prodělala téměř celkové chirurgické odstranění žaludku (v říjnu 1965). Pooperační stav ovšem nevěstil nic dobrého a za necelý rok řeholnice umírala na vážné vnitřní krvácení, v důsledku proděravění žaludeční stěny a utvoření žaludeční píštěle. Ve zjevné bezprostřední blízkosti smrti sestra složila slavné sliby (19.5.1966), její spolusestry zahájily modlitební nověnu a položily relikvii Jana XXIII. právě na píštěl. Další vývoj událostí přiblížila sestra Adele Labiancová slovy, která její spolusestra později úředně zanesla: "Cítila jsem ruku, která se položila na žaludek směrem k píštěli, a hlas, který volal: Sestro Kateřino! Vylekala jsem se, když jsem zaslechla mužský hlas. Otočila jsem se a uviděla jsem vedle svého lůžka stát papeže Jana. Měl papežský oděv, který však nedovedu popsat, protože jsem se upřeně dívala do jeho tváře, která byla velmi krásná a usměvavá. Řekl mi: Sestro Kateřino, velmi ses ke mně modlila a také mnohé sestry se modlily. Tento zázrak jste mi přímo vytrhly ze srdce. Ale nyní je všemu konec. Jsi zdráva a už ti nic není." Sestra Caterina mohla ihned přijmout potravu a vrátila se do běžného života. Její lékařsky nevysvětlitelné uzdravení bylo rozhodující v beatifikačním procesu Jana XXIII. Ten uzavřela beatifikace, kterou Jan Pavel II. slavil 3. září roku 2000. Příběh druhého zázračného uzdravení vyprávěla sama protagonistka Floribeth Mora Diazová. Jednapadesátiletá žena, manželka policisty a matka čtyř dětí pochází ze San José, hlavního města Kostariky. Po nenadálé diagnóze mozkového aneurysmatu je její rodina v šoku. Ona však nepropadá depresím, ale usilovně se modlí, aby se děla Pánova vůle. "Prosila jsem o přímluvu Jana Pavla II. Opakovala jsem: Jane Pavle II., jsi Bohu blízko, řekni Pánu, že nechci zemřít. Měla jsem strach ze smrti, protože tu byly mé děti. Kdo by se o ně postaral? Mé děti a můj manžel jsou pro mě důležití, jsou to lidé, které

nejvíce miluji. Prosila jsem proto stále, aby je chránil a aby je neopustil tehdy, až bych odešla. Proto jsem tak často prosila o přímluvu Jana Pavla II., protože jsem nechtěla zemřít." Počátkem dubna 2011 lékaři propouštějí paní Diazovou z nemocnice a nedávají jí více než měsíc života. Matka prožívá nesmírnou bolest, zejména kvůli otázce své dcery Valentiny, která ji prosí, aby neumírala. "Poté, co jsem viděla přenos blahorečení Jana Pavla II. – v Kostarice byly dvě hodiny ráno – jsem pocítila něco neuvěřitelného. Tu noc jsem se vzbudila, zapnula jsem televizi a tam zrovna byl pořad o beatifikaci. Pamatuji si, že jsem viděla papeže Benedikta, jak nese relikvii... A stejně jako jsem se vzbudila, jsem zase usnula. Pak jsem se znovu probudila v osm hodin ráno, ale cítila jsem, že je to nějaké zvláštní probuzení. Slyšela jsem hlas, který mne vybízel: Vstaň! A stále mi opakoval: Vstaň! Neměj strach! Můj zrak ihned spočinul na časopisu, který ležel na televizi a který vyšel u příležitosti beatifikace Jana Pavla II. Na obálce byl papež se zdviženými pažemi, jako by to byl obraz. A jeho zdvižené ruce jako by mne pobízely, abych vstala. Odpověděla jsem: Ano, Pane! A od onoho dne stojím na nohou. Pán ze mne onoho dne sňal strach a agonii a daroval mi pokoj. Pokoj, který mi dal jistotu, že jsem zdráva." Svěřila se na tiskové konferenci žena, jejíž zázračné uzdravení vedlo ke kanonizaci Jana Pavla II.

Co jsi dělala od 9. 3. do 13. 4. 2014 ?

Tak by mohla znít otázka, kterou by mi mohl položit, třeba někdo na ulici...Má odpověď by zněla : " Dělala jsem něco pro své tělo a hlavně duši, v letošní postní době. Ale úplně na začátku, byl podnět otce Jaroslava z naší farnosti. Když někdy v únoru přišel se záměrem - postního putování k ústějovské kapličky. Přinesl celý popsaný list s termíny nedělí a střed v této době. Sama jsem se nejprve zalekla, že je jich moc a jaká bude účast. Skutečnost však mile předčila očekávání a poutníci s radostí vyráželi ke kapli. Věk, ani sportovní nasazení nerozhodovalo. Důležité bylo projít určenou trať a u ústějovské kapličky poslechnout si moudrá slova, Sv. otce. Rozvázat nějaký ten pomyslný uzel či uzlík bolesti v nás a vyslat svou prosbu k otevřenému nebi na bělavých křídlech kouře z kadidla. Opravdu krásně a smysluplně naplněný čas. Závěrem musím poděkovat všem poutníkům, kteří botky nazuli a své boly i radosti k Panně Marii ústějovské s láskou přinesli.

Jana Kášková